

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Tdo/2/2014
Identifikačné číslo spisu:	5912010438
Dátum vydania rozhodnutia:	19.02.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Milan Lipovský
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:5912010438.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 19. februára 2014 v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Pavla Polku v trestnej veci obvineného C. D. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., vedenej na Okresnom súde Ružomberok pod sp. zn. 8 T 95/2012 o dovolaní, ktoré podal obvinený prostredníctvom obhajcu Mgr. Richarda Koiša, MBA, advokátom v Ružomberku, proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 20. februára 2013, sp. zn. 2 To 11/2013, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného C. D. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Ružomberok, sp. zn. 8 T 95/2012, z 23. novembra 2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 2 To 11/2013, z 20. februára 2013 bol obvinený C. D. uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. 1, ods. 3 písm. a/, b/ Tr. zák. v podstate na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase v dobe od 17:05 h dňa 07.10.2011 do 07,50 h dňa 10.10.2011 sa na presne nezistenom mieste v meste Ružomberok neoprávnene zmocnil kľúčov od kancelárie cestovnej kancelárie Liptour, ktoré mala zamestnankyňa tejto spoločnosti C. X. zverené a uložené vo svojej kabelke, následne si týmito kľúčmi neoprávnene otvoril kanceláriu uvedenej cestovnej kancelárie, nachádzajúcu sa v Ružomberku, ul. A. Bernoláka I v priestoroch hotela Kultúra, vošiel do jej priestorov, otvoril uzamknutú zásuvku stola, vybral z neho kovový kľúč od trezora a následne týmto kľúčom otvoril kovový trezor, pričom z neho odcudzil valuty v hodnote 13.140,83 Eur a finančnú hotovosť vo výške 12,727,57 Eur a z priestorov kancelárie odišiel s tým, že neuzamkol vchodové dvere a bez vedomia C. X. jej v presne nezistenom čase kľúče vrátil späť do kabelky, čím spoločnosti LIPTOUR cestovná kancelária, s. r. o., so sídlom v Liptovskom Mikuláši, spôsobil škodu odcudzením v celkovej výške 25,868,40 Eur, C. D. bol predtým odsúdený rozsudkom Okresného súdu Ružomberok, sp. zn. 8 T 14/2010 zo dňa 10.02.2010 za pokračujúci prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písm. a/ Trestného zákona v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona a prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písm. a/ Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 roka

nepodmienečne.

Obvinenému C. D. bol podľa § 212 ods. 3 Tr. zák., § 37 písm. n/ Tr. zák. a § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. bol obvinený na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia.

Proti rozsudku krajského súdu podal obvinený C. D. prostredníctvom obhajcu dovolanie, a to z dôvodov podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. g/ a i/ Tr. por., nakoľko sa obvinený domnieva, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom, resp. rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku.

V dovolaní obvinený hodnotí jednotlivé dôkazy, ktoré boli v priebehu súdneho konania vykonané, poukazuje na to, že súd nemohol oprieť svoje skutkové zistenia o obrazové záznamy, ktoré sú metúce a zavádzajúce. Na hlavnom pojednávaní nebol vyprodukovaný žiadny dôkaz, ktorý by spojil osobu obvineného s miestom činu, z miesta činu neboli odobraté žiadne vzorky z DNA alebo daktyloskopické stopy, ktoré by umožnili stotožniť podľa týchto stôp osobu, ktorá mala manipulovať s kľúčmi, resp. dverami vstupnými do trezora CK Liptour. Súd sa nemal pridŕžiavať dôkazu, ktorým bola výpoveď svedka I. Y., pretože prostredníctvom elektronickej komunikácie (facebook) s touto osobou mohol komunikovať ktokoľvek pod menom obvineného. Spochybnenie dôveryhodnosti charakteru a vážnosti svedkyne C. X. sa obvinený snažil v ďalšom priebehu preukázať pomocou svedeckých výpovedí D. Y. a K. E., ktoré obvinený navrhol vypočuť ku skutočnostiach týkajúcich sa finančnej situácie svedkyne C. X.. Prvostupňový súd však bez riadneho a vecného zdôvodnenia nepochopiteľne zamietol návrh obhajcu na vypočutie svedkyne D. Y. a K. E.. Obvinený sa domnieva, že zákonným spôsobom nebol vykonaný výsluch svedka - C. E., ktorý využil zákonné právo a odmietol vypovedať z dôvodu, že je s obvineným v príbuzenskom pomere s ohľadom na zasnúbenie obvineného so sestrou svedka C. E.. V tejto súvislosti obvinený rozoberá ustanovenie § 130 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a podľa jeho názoru súd nevenoval tejto problematike dostatočnú pozornosť a nevysporiadal sa s tým, že svedok C. E. nie je a nikdy nebol jeho príbuzným, pričom podľa obvineného svedok C. E. je nositeľom mimoriadne dôležitých informácií o spôsobe a mieste trávenia času obvineného v deň a čase, kedy malo dôjsť ku skutku, na základe ktorého bol obvinený odsúdený. V ďalšom konaní by mal byť preto v súlade s Trestným poriadkom vypočutý i svedok C. E.. Obvinený v závere navrhuje s pohľadom na fakt, že prvostupňový ani odvolací súd nebral do úvahy návrhy na dokazovanie, resp. opomenuli nezákonné vykonanie svedeckej výpovede C. E. s ohľadom na fakt, že zároveň vôbec podrobne nevysvetlili, ktoré skutočnosti vzali za dokázané, vôbec sa nevyrovnali s nedostatkami kamerových záznamov, resp. fotografiami, ktoré vôbec neusvedčujú osobu obvineného, ako aj obhajobou obvineného. Navrhuje, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako dovolací súd, v zmysle ustanovenia § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 11. januára 2012, sp. zn. 2 T 11/2013, a vec prikázal na nové prerokovanie a rozhodnutie (v dovolaní sa uvádza nesprávny dátum vyhlásenia rozsudku Krajským súdom v Žiline, pretože verejné zasadnutie sa konalo dňa 20. februára 2013 - pozn. dovolacieho súdu).

K dovolaniu sa vyjadril splnomocnený zástupca poškodenej strany v konaní, ktorý poukázal na to, že výsledky vykonaného dokazovania v danom prípade sú jednoznačné a tvoria úplne ucelenú usvedčujúcu dôkaznú reťaz. Stojí za zmienku poukázať na skutočnosť, že odsúdený sa pred sudcom pre prípravné konania priznal k spáchaniu skutku, ktorý až neskôr začal popierať. Stotožňuje sa s argumentáciou krajského súdu, že sila dôkazov, na ktoré súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal, je taká presvedčivá, že krajský súd nemal žiadne pochybnosti o vine odsúdeného. Zastáva názor, čo je aj preukázané, že všetky dôkazy v danej trestnej veci boli vykonané zákonným spôsobom a navrhuje, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie odsúdeného C. D. ako nedôvodné zamietol, resp. ho odmietol.

Prokurátorka navrhla dovolanie obvineného C. D. odmietnuť s tým, že procesný postup súdu pri výsluchu svedka C. E. bol zákonný a pokiaľ obvinený namieta úplnosť a správnosť skutkových zistení ustálených súdmi oboch stupňov, ako aj hodnotenia vykonaných dôkazov, tieto námietky nenapĺňajú dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Najvyšší súd, ako súd dovolací, zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), bolo podané oprávneným procesným subjektom (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.); dospel však k záveru, že nie sú splnené dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. g/, písm. i/ Tr. por.

K dovolacej námietke v zmysle ustanovenia § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., keď sa obvinený domnieva, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom, dovolací súd uvádza, že nezistil také pochybenia konajúcich súdov pri vykonávaní jednotlivých dôkazov, ktoré by odôvodňovali záver o nelegálnosti dokazovania. Obvinený v dovolaní v podstate nešpecifikuje žiaden dôkaz, ktorý by mal byť vykonaný nezákonným spôsobom. Skutočnosť, že svedok C. E. využil svoje právo a odmietol vypovedať, pričom orgány činné v trestnom konaní a sudy toto jeho právo akceptovali, nemožno označovať ako dôkaz, ktorý nebol súdom vykonaný zákonným spôsobom, pretože dôkaz - svedecká výpoveď svedka C. E. neexistuje. V tejto súvislosti je potrebné poznamenať, že nútiť svedka k podaniu výpovede, je absolútne neprijateľné a zásadne by išlo o nelegálny dôkaz.

Neobstoí tvrdenie obvineného, podľa ktorého prvostupňový súd bez riadneho a vecného odôvodnenia nepochopiteľne zamietol návrh obhajcu na vypočutie svedkov D. Y. a K. E.. V skutočnosti okresný súd v odôvodnení svojho rozsudku doslova uviedol:

„Súd zamietol návrhy obžalovaného podané prostredníctvom obhajcu na výsluch svedkýň D. Y. a K. E. z dôvodu, že ich výpoveďami by nedošlo k zmene skutkového stavu veci, pretože uvedené svedkyne neboli priamymi svedkami spáchania žalovaného skutku“.

V tejto súvislosti dovolací súd uvádza, že navrhovanie dôkazov je právom a zároveň procesnou povinnosťou strán konania, pričom len súd rozhodne, ktorý z označených (navrhnutých) dôkazov vykoná. Uvedené predstavuje prejav zákonnej právomoci všeobecného súdu korigovať návrhy strán konania na vykonanie dokazovania, sledujúc tak rýchly a hospodárny priebeh konania a súčasne zabezpečiť, aby sa zisťovanie skutkového stavu dokazovaním držal v medziach predmetu konania a aby sa neuberalo smerom, ktorý z pohľadu podstaty prejednávanej veci nie je relevantný. V prípade, že súd odmietne vykonať určitý stranou konania navrhovaný dôkaz, je jeho zákonnou povinnosťou odôvodnenie rozhodnutia uviesť, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy. Právo na spravodlivú súdnu ochranu obsahuje aj povinnosť súdu zaoberať sa účinne námietkami a argumentmi a návrhmi na vykonanie dôkazov strán s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie. Podľa názoru dovolacieho súdu sa už súd prvého stupňa argumentačne vysporiadal s dôvodmi, pre ktoré neakceptoval návrhy obvineného na doplnenie dokazovania.

K obvineným C. D. uplatnenému dovolaciemu dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolací súd uvádza, že jedným z dovolacích dôvodov podľa ktorého dovolanie v trestnom konaní možno podať je, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť. V rámci posudzovania existencie tohto dovolacieho dôvodu dovolací súd skúma, či skutok ustálený súdmi nižšieho stupňa bol správne podriadený pod príslušnú skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Iba opačný prípad odôvodňuje naplnenie tohto dovolacieho dôvodu. Do úvahy prichádzajú alternatívy, že skutok mal byť právne posúdený ako iný trestný čin alebo, že skutok nie je trestným činom. Spomenutý dovolací dôvod naplňa aj zistenie, že napadnuté rozhodnutie je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Pod týmto sa rozumie napríklad nedostatočné posúdenie okolností vylučujúcich protiprávnosť činu (§ 24 - 30 Tr. zák.), premlčania trestného stíhania (§ 87 Tr. zák.), ďalej pochybenie súdu pri ukladaní úhrnného alebo súhrnného trestu, spoločného trestu alebo ďalšieho trestu (§ 41 - 43 Tr. zák.), ukládanie trestu obzvlášť nebezpečnému recidivistovi podľa § 47 ods. 2 Tr. zák. Uvedené ustanovenie sa vzťahuje aj na porušenie iných hmotnoprávnych predpisov ako je Občiansky zákonník, Obchodný zákonník a pod., pokiaľ tieto majú právny vzťah k právnomu posúdeniu skutku.

K tomuto dovolaciemu dôvodu je potrebné ďalej uviesť, že pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia existencie uvedeného dovolacieho dôvodu je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili sudy nižšieho stupňa, a teda dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia, čo vyplýva aj z dikcie ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Dovolací súd skutkové zistenia urobené súdmi nižšieho stupňa nemôže ani meniť ani dopĺňať. Vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi nižšieho stupňa vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku môže obvinený v dovolaní uplatňovať iba námietky právneho charakteru, nikdy nie námietky skutkové. Za skutkové námietky sa pritom považujú námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne proti hodnoteniu vykonaných dôkazov súdmi nižšej inštancie. Dovolací súd nemôže posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení aj preto, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní na súde prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, resp. korigovať iba odvolací súd v rámci odvolacieho konania. Dovolací súd nie je odvolacou inštanciou zameranou na preskúmavanie rozhodnutí súdu druhého stupňa.

Po analýze dovolania obvineného C. D. dovolací súd ustálil, že vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. obvinený uplatnil výlučne námietky, ktorými zjavne vybočil z deklarovaného dovolacieho dôvodu. Jeho námietky smerujú proti spôsobu hodnotenia dôkazov a správnosti skutkových zistení súdmi nižšieho stupňa. V podstate spochybňuje súdmi ustálený skutkový stav a predkladá dovolaciemu súdu vlastné hodnotenie vykonaných dôkazov.

Pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia existencie dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili sudy prvého a druhého stupňa. V trestnej veci obvineného C. D. to teda znamená, že pre dovolací súd je rozhodujúce skutkové zistenie podľa ktorého obvinený spáchal skutok tak, ako je uvedené v rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorými skutkovými závermi sa stotožnil aj odvolací súd. Tieto skutkové okolnosti obsiahnuté v opise skutku potom poskytujú spoľahlivý podklad pre naplnenie všetkých zákonných znakov prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. zo spáchania ktorého trestného činu bol obvinený uznaný vinným.

Z uvedených dôvodov je zrejmé, že v rozsahu námietok obvineného C. D. nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g/, písm. i/ Tr. por., a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného C. D. na neverejnom zasadnutí odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.